

ТЕПЛО

РІЗДВЯНИХ ЗУСТРІЧЕЙ

ЦЬОГОРІЧ без снігу якось незатишно почувашся, бо вже звикли бачити новорічну ніч, що розстеляє на засніжені дороги та поля свою зірчано-місячну ковдру. До речі, колись саме між Різдвом та Водохрещем панували найлютіші морози, і сніг у ті дні аж порипував під ногами. А бувало, хурделиця так огорне своєю віхолою притихлі ліси та заспані поля, що й світу білого не видно. І з тієї хурделиці завжди неочікувано у святки на поріг з'являлися колядники з вертепом... Дорослі й діти були у захваті.

Цього ж року новорічно-різдвяні свята скроплював лише січневий дощ. Але прадавній звичай, який з приходом Різдва Христового стукає у наші оселі, а відтак і в наші душі – не дає нам загубити у суєті суєт оте напрочуд світле, чисте, високе, як озоріння, і вічне, як світ, найголовніше почуття – загальнонародної радості, єдності, порозуміння, миру і злагоди. Саме така атмосфера панувала на другий день Різдва у приміщенні центру дозвілля, де проходив районний захід «Різдвяні зустрічі» за участю церков усіх конфесій, народних аматорських колективів, викладачів музичної школи.

На вулиці того дня був, як завжди, поспіх: людський потік, шум автомобільних колес, а тут, під дахом РЦД панував затишок. Колядки залунали так дзвінко, злагоджено, радісно, що зал піднявся, аби підтримати спів млинівських колядників, учасників художньої самодіяльності, котрі пройшлися залом, а тоді піднялися на сцену. Уже перша колядка зробила усе подальше Господнє свято по-родинному затишним і привітним. Глядачі однаково щиро вітали тих, хто на сцені підходив до мікрофона, аби виголосити слово: голову райдержадміністрації Григорія Шумейка, голову районної ради Володимира Кислюка, благочинного Української православної церкви церков Київського патріархату отця Василя, настоятельку Млинівсько-Вознесенського жіночого монастиря ігуменю Михайлину, священнослужителя громади християн віри євангельської Василя Кудрика. Усі вони говорили про те, що у єдності можна подолати труднощі, а День народження Ісуса Христа – допоможе у пошуках віри, надії та любові.

Після вітальних слів зі сцени полинули пісні і музика. І звучали вони у виконанні дитячого та дорослого церковних хорів села Острожець, священників Млинівського благочиння Української православної церкви Київського патріархату, аматорських народних хорів села Пугачівка та районного центру дозвілля, хору церкви християн віри євангельської села Борбин. Хористи та ведучі заходу Людмила Засадко і Роман Зінь славили народження Творця. Вуста присутніх на святі повторювали слідом за ними вдячну молитву «Отче наш». Наприкінці дійства знову воєдино злилися голоси віруючих різних релігійних конфесій. Здавалося, у ті хвилини кожен відчув, що може бути терпимішим, розважливішим по відношенню до інших і багатим добримими вчинками.

Окремим рядком варто сказати і про облаштування сцени. На другий день Різдва Христового вона була воістину острівцем упокоїної радості – з образами, кутею, снопом жита, свічкою, вишиванками. Культпрацівники таки зуміли зробити головну сцену Млинова врочистою, яка наvertsала присутніх до збереження народних та християнських звичаїв і свят.